

161. Prorocirea lui Matei

Radu Dan Alexandru

PROROCIREA LUI MATEI

Matei, într-o seară când pescuia pe un râu
și tot se uita la stele...deodată văzu,
o stea mai lucitoare și tocmai când închise ochii,
un înger îl chemă și îi spuse:

"Matei, vei fii nevoit să pleci de aici!
că-ntr-una din zilele ce vor veni,
un om cu chip blajin și cu privirea luminoasă,
ce va trece să îți ceară câțiva pești,

Tu, să nu îl refuzi încrede-te în EL,
că este cel pe care îl aștepti,
și să nu te îndoiești de ce îți spun,
"acest om este cel ce va împărți în lume tot ce e bun,"

-Bine, îngerule, și cum îl recunosc!..
când va sosi la tine îl vei cunoaște,
după portul cel simplu ce îl are,
și după a Sa bună binecuvântare,

Și, aura îi sclipește, ca un soare,
El, te va privi fără a mai avea răbdare
și se va uita prin tine, ...cu senini ochii
și se va apropia să te mîntuiască pe loc

Dar Matei neîncrezător se uită și-i zise, îngerului,...
-Bine, fie cum spui tu ...dar tocmai când nu mai spera
un ins cu îmbrăcămintea ca neaua, venii la el, și zise:
-Matei, dă-mi și mie pește,...El, auzind acestea pe loc își aduse aminte,

Și chipul era cum în vis îi spusese îngerul,
blajin, cald, luminos, ..trupul îi avea îmbrăcat în alb
numai gesturile îi erau rupte din altă lume,
El este omul făcător de bine...vă pot spune...Iisus din Nazaret își are numele.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

31.08.2020.

"PROZĂ ÎN VERSURI"

POEZII ONLINE

Radu Dan Alexandru "Alias" - MISTERUL POEZIEI.